

عنوان مقاله:

نقدی بر معماری فضا های آموزشی پیش دبستانی از نظر تحرک پذیری و نشاط

محل انتشار:

اولین کنفرانس سالانه پژوهش های معماری، شهرسازی و مدیریت شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

مبینا نوروزی - دانشجوی کارشناسی-دانشگاه صنعتی شاهرود-دانشکده معماری و شهرسازی

خلاصه مقاله:

در قرن معاصر موضوع رابطه انسان و محیط و قابلیت ترجمه آن به زبان طراحی محیط و معماری، امری ضروری است. امروزه با در نظر داشتن میزان تاثیر مفاهیم روانشناسی محیطی در کیفیت محیط، ضرورت توجه به این مقوله در طراحی فضاهای آموزشی در جهت دستیابی به یک فضای مطلوب برای افراد بویژه کودکان را مهم می شمارد. چرا که آنان اعضای کوچک و لطیف جامعه می باشند و قابلیت تاثیرگذاری بر شکل گیری محیطشان را با بیان تمایلات و نیازهای خود دارند، که در این امر مهم مربوط به معماری، نیاز به معماران آشنا به علوم رفتاری کودک احساس می شود. واقعیت مهمی که در جامعه امروز ایران با آن رو برو هستیم و تهدیدی جدی برای آیندگان به شمار می رود، اهمیت ندادن و یا به عبارتی دیگر ناچیز شمردن کودکان و جهان کوچک آنها، به خصوص در رابطه نزدیکشان با محیط یادگیریشان می باشد. سوال اصلی این مقاله این است که: معماری چگونه می تواند تاثیری مثبت در افزایش تحرک و نشاط کودکان در مهد کودک داشته باشد؟ اهداف مقاله: ایجاد حس تعلق نسبت به محیط مهد کودک، تاکید بر شوق انگیز بودن محیط و یافتن الگوی مناسب برای آن، و ایجاد محیطی بانشاط می باشد، که از طریق روش میدانی و مطالعات کتابخانه ای، مفاهیمی چون: نقش بازی، نور، رنگ، فضای متناسب با شرایط جسمی و روانی کودکان مورد مطالعه قرار گرفته است و از بررسی آنها اصول طراحی در ارتباط با نیازهای کودکان و در جهت افزایش جنب و جوش کودکان استخراج گردیده است. از جمله: ترکیب فضای باز و بسته، انعطاف پذیری فضا و مبلمان، بازسازی عناصر محرک طبیعی مانند نور، آب گیاهان، طراحی فضاهایی مبهم و کنجکا وکننده، فضای بازی سرپوشیده علاوه بر فضای بازی باز، استفاده از رنگهای مهیج، طراحی فضاهای ایمن و سیال و ...

کلمات کلیدی:

مهد کودک، معماری، تحرک و نشاط، طراحی، کودک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/544362>

